

בניר

עלוו קיבוץ ניר אליהו

שנה טובה!



גליון 475 / 18 ספטמבר 2009 כט אלול תשס"ט

נר זכרון

לזכרם של החברים שאינם עימנו



פרויקה וינטרוב 20 שנה למותו

בני ברק 36 שנים לנפילתו

טוביה דיבנר



אלי, אל תקח ממני את אהובי,
אל תותירני בודד!
אנשים בודדים לבם קשה
כשית במדבר.
הם אוכלים בעצב לחם
במלח המר,
עד כי תקהה שנים,
עד יצד קולם
ויאלם מלומר: אלי,
אל תקח ממני את אהובי,
אל תותירני בודד.



דבר העורך

מכתבים מהמערכת.

1. שלום כהן א'.

הסתיו מתקרב, כבר מריחים אותו, העננים כבר לא מביטים בנו בחוס זועם, גם הרוח מלטפת קלות וההתרגשות רבה – ילדים חדשים, כיתות חדשות, מורות חדשות, אבל... משהו פתאום חסר לנו בחג הזה, חסרה לנו המורה המסורתית של כהן א' – מיקי היקרה שנעלמה לנו לפתע...

אבל לא, היא איתנו ובפתיחת השנה החדשה, במיוחד של כהן א', אנו זוכרים אותך מיקי, בכאב, התרגשות וגעגוע.

2. שלום לעובדי הגד"ש.

הגד"ש – עבודת האדמה, החקלאות – ניצב תמיד בשיאה של תמונת השאיפות וההתייחסות של החברים, מודעים לתענועי השוק, מזג האוויר, ושאר פגעי האדם והטבע – לא חל כל כרסום בתדמיתו של הענף שנפגע אך לא התקפל, פרץ לשטחים חדשים והדינאמיות ממשיכה לזרום – חצילים, בטטות והיד נטויה. לתלי, רכז הענף – "שכל חייו עונות השדה" ולירמי שאיתו יחד נושא בעול עם כוח העזר התאילנדי, שתהיה שנה טובה.

3. שלום לשגרירותנו שחזרה משבדיה.

אכן, רואים שאת פרועת שיער מהסערה שהיית במרכז. האמת היא, כששלחנו אותך (עם המשפחה לכיסוי), לא חשבנו שתעשי עבודה כה מצוינת, כולל הדלפה לתקשורת המקומית... רצינו רק לספר לך שאורן התאמן בראש יחידה סודית ומיוחדת שתפקידה היה לנחות מהים ולחלץ אתכם באוניות דמויות ספינות וויקינגים, אבל ברגע שאהוד ברק התערב ורצה לכתוב את "חוקת המבצע", הזהה לחוקת המפלגה, הזדעקה שלי יחי וצעקה – "על גופתי", והחברים קיבלו מיד את הצעתה וכך חוסל האירוע. הפרשה כולה בכתבה מיוחדת... היכוננו לנסיעה לנורבגיה...

4. מכתב נגוע בנימה אישית. סליחה.

שלום רב לך.

כשתיים עשרה שנה עבדת כאן. ייצבת את שרקרק על פסגת הר החינוך. מזווית ראייתי, הייתה זו עבודת פרך. ימים ולילות, ימי חול וחג. אפשר לעבור ולנתח את הריכוזים, הטיולים, החינוך לטבע והאוריינות, הילד כמרכז הבריאה, הוריו כמרכז הידיעה, טיפוח המטפלות והדגשת האסתטיקה, טיפוח החצר והמענה המפורט לילד היחיד... די! תודה, ליאת, על כל אלה והצלחה רבה בתפקידך החדש כמפקחת. שתהיה לך שנה נהדרת.

העלון מברך את קוראיו – חבריו, חיילי צה"ל, ההורים, הצעירים, האתיופים התאילנדים. הילדים בגילאים השונים, צוותי החינוך. הנהלת הקיבוץ וענפי המשק. בשנה טובה – שנת קליטה, בניין וצמיחה. לו יהי.

העורך.

מכתבים למערכת ניתן לשלוח לאי-מייל
BANIR@NIREL.ORG.IL

מחכים לשמוע מכם...

עורך ראשי: שמואל אייל

ארכיון: עמיקם רגב

מערכת: ליזה בוחסירה, דור הורביץ, שלי בורץ

בוא בשלום

"זה סוף הקיץ סוף הדרך

תן להם לשוב הלום... " - נעמי שמר.



ואנחנו ברטט מצטרפים לתפילה
והלב במרוצו קד קידה למילה
שנלחשת מתוך ואינה נאמרת.
אבל אתה תשוב, אין ברירה כאן אחרת
תשוב כי הארץ הזאת בדמעה וברטט
שיניים חורקת מול מציאות מסוייטת
ונוכח חישובי עסקנים עמוסי חשבונות
רק שתיקת אמהות חרישית, על בהונות
והיא שבקצה המסלול הכאוב
תפרוש זרועותיה ואליה תשוב.
שמוליק.



גלעד עדיין חי

לו יהי – נעמי שמר

לו יהי- לו יהי – אנא לו יהי
כל שנבקש- לו יהי

ואם פתאום יזרח מאופל
על ראשנו אותו כוכב
כל שנבקש - לו יהי
אז תן שלווה ותן קצת כוח
לכל אלה שנאהב
כל שנבקש – לו יהי

לו יהי- לו יהי – אנא לו יהי
כל שנבקש- לו יהי

עוד יש מפרש לבן באופק
מול ענן שחור כבד
כל שנבקש- לו יהי
ואם בחלונות הערב
אור נרות – החג רועד
כל שנבקש - לו יהי

לו יהי- לו יהי – אנא לו יהי
כל שנבקש- לו יהי

מה קול ענות אני שומע
קול שופר וקול תופים
כל שנבקש – לו יהי
לו תשמע בתוך כל אלה
גם תפילה אחת מפי
כל שנבקש – לו יהי

לו יהי- לו יהי – אנא לו יהי
כל שנבקש- לו יהי

בתוך שכונה קטנה מוצלת
בית קט עם גג אדום
כל שנבקש - לו יהי
זה סוף הקיץ, סוף הדרך
תן להם לשוב הלום
כל שנבקש לו יהי

עשר שנים לפטירתו של חנוך לוין

חנוך לוין נולד בתל-אביב ב-18.12.1943 ונפטר ב-18.8.1999. לוין, מגדולי מחזאי ישראל, במאי, משורר וסופר, כתב מחזות, מערכונים, פזמונים ושירים. את רוב מחזותיו הוא ביים בעצמו.

אנחנו מביאים כאן ל"טעימה" משהו משלו, שהוא גם שיר, גם דרמה, גם חינוך וגם עצב. יהי זכרו היצירתי ברוך וזכור.

העורך.



בלדה על אדון כמעט וגברת כבד חנוך לוין

אדון כמעט אהב את הגברת כבד,
הוא כמעט אמר לה, אבל הוא לא אמר,
החורף קר היתה, הקיץ כבד עבר
על האדון כמעט והגברת כבד.

גברת כבד טיילה עם האדון כמעט,
היא אהבה אותו, וכבד נתנה לו יד,
הלילה חם היתה, והירח שט
על הגברת כבד ועל אדון כמעט.

ועוד אביב חלף, וסתו נוסף נגמר,
והאדון כמעט ראה בלב נשכר
איה מצטברים כל הרגעים שלא אמר
את דבר אהבתו אל הגברת כבד.

ועוד שנה חלפה, ועוד שנה אחת,
וגברת כבד חשבה על משכבה לבד
איה שכמעט היתה ואיה שכבד אבד,
אבד לגברת כבד ולאדון כמעט.

אדון כמעט אהב את הגברת כבד,
כמעט אמר לה זאת, אבל הוא לא אמר,
עכשיו כבד באמת היתה קצת מאחר,
הרבה אתמול, מעט מאד מחר.

הוגפו כל התריסים בבית אדון כמעט,
את בית הגברת כבד כסה אבק לאט,
הלילה כה ארוך והם נחים לבד.
פה נחה גברת כבד ושם אדון כמעט.

משולחנו של המזכיר



נפתח בתודה למארגני חג המשק, שמעתי שהיה מצוין: החל מ"השוקחתן" שעמד בסימן מחזור והופק ע"י "מחלקת החינוך בגיל ביה"ס", המשך בסרט "הקרב האחרון על דגניה" שזכה לביקורות טובות וארוחת הבוקר החגיגית בחסות הנעורים (ומי שלא בא הפסיד) ואף התגבר בסוף השבוע עם ה"סאמר הופס" המסורתי שהיה אולי שירת הברבור של צוות ההפקה המקורי – אך זמן טוב להעביר את המקל הלאה, (נעורים וצעירים – הכדור מוקפץ אליכם...) ולסיום סיומת – חגיגת הבר מצוה שהיתה מרגשת ומרשימה ופותחת, כך נקווה, מסורת ישנה בגרסה מחודשת המתאימה יותר לימינו אלה. תודה לכולם.

מחגיגות ה-59 לחגיגות ה-60

היה לי הרבה מה לכתוב, "לנקות שולחן" שהצטברו עליו הרבה נושאים, אך מאחר ועלון זה כבר מיוחד לחגי תשרי, אשתדל לקצר ולהיות חגיגי ואופטימי:

ברוח ההתנדבות ששורה בחצרנו לאחרונה מתארגנות שתי יוזמות בסימן שנת ה-60 ובהן יוזמה התנדבותית להקמת צוות לחגיגות השישים שישתף פעולה עם הממסד במטרה לחוג במהלך כל השנה את 60 שנות פועלנו, וצוות נוסף הבוחן את הקמת מוזיאון הקיבוץ במתכונת זו או אחרת.

חגיגות השישים צפויות להתחיל כבר בסוכות הקרוב עם "אירוע מטמון ניר אליהו" שמיועד לסוף השבוע של שמחת תורה, ואמורות להסתיים בסוכות הבא בהפקה מושקעת על טהרת רוח ההתנדבות הקיבוצית. בין לבין נקווה שנצליח לרתום חלקים גדולים מהציבור לעניין ונצליח להרים את המורל הקיבוצי לגבהים חדשים.

פרויקט קהילתי אחר שננסה לקדם הוא, תמיכה ב"פרויקט תל"מ" במסגרתו משלבים צעירים יוצאי העדה האתיופית בחברה הישראלית ע"י מגורים ועבודה בקיבוץ, לצד לימודים. בשלב זה אנו נדרשים למצוא אדם שיקשר בין הצעירים למוסדות ותושבי הקיבוץ. נשמח לפניית של מתנדבים – מדובר במטרה חשובה בהחלט שיכולה להחזיר אותנו למרכז העשייה הלאומית וגם לתרום אישית למי שיתנדב/ת מעצם הנתנה. בימים אלה, בהם אם המושבות מתבזה בפרהסיה בבערותה, (טוב, גם מייסדיה חלוצי העלייה הראשונה תמיד היו בררנים כלפי עולים חדשים...) ראוי שאנחנו ננהג אחרת.

קליטה קליטה קליטה

רבים מרגישים כי העסק תקוע, והאמת היא שמדובר בפרויקט מורכב, שמעורבים בו גורמים בירוקראטיים שאינם מקילים: הבנקים אינם מוכנים לשחרר את השעבודים מהסדר הקיבוצים, הוועדה המקומית לתכנון ובניה במועצה האזורית החלה להחמיר ולהקפיד בכל הקשור לאישורי תוכניות הבניין, ובמנהל מקרקעי ישראל קושרים כעת כל עסקה במקרקעין עם הסדרת כלל השימושים החורגים בניר אליהו. גם היזם עימו אנו מצויים במו"מ ארוך ומתסכל שבע ניסיון מר מהסתבכותו האחרונה בקיבוץ באזורינו – והוא מקשיח את התנאים המתלווים להסכם – בעוד הנדוניה שהוא אמור להביא נשחקת...

למודי הסתבכויות עבר החלטנו ללכת "על בטוח" ולנסות לקשור את מרבית הקצוות לפני שנכנסים להרפתקה הגדולה, וצריך להבין כי להחלטה זו מחיר בקצב ההתקדמות.

באחד מקיבוצי המועצה, בהם כסף אינו חסר – תקועים כחמישים זוגות שהתקבלו לחברות ב"מסלול המקוצר" וממתניים (בינתיים בסבלנות) שהרשויות יאפשרו את הבנייה ב"מתחם הבננה".

אותם זוגות כבר החלו משלמים ממיטב כספם עבור דמי הכניסה לקיבוץ (הרבה יותר מאצלנו), התקבלו באסיפה, ונאלצים בינתיים להמשיך ולשלם עבור שכר דירה מחוץ לאותו קיבוץ, בנוסף להחזר המשכנתא שעליהם לשלם לבנק המממן בעסקה – עבור בית החלומות שבנייתו מתעכבת...

הבעיה היא, שאיש ברשויות המעורבות (וועדה מחוזית, מנהל מקרקעי ישראל, מועצה ובנקים) אינו יכול להבטיח מתי יפתר הפלונטר – וכבר יש דיבורים על פנייה לבג"צ, כך שמסתבר ששוב, הדרך הקצרה – היא הארוכה ביותר...

...משולחנו של המזכיר

ואצלנו... בסופו של יום נידרש להכריע בין קליטה בשותפות עם יזם חיצוני גדול, בקצב שישנה במהירות את פני הקיבוץ ויצריך ויתורים גדולים, ובין פרויקט בניהולנו – שימתח את יכולותינו עד הקצה, אך גם יתאים יותר למידותינו. חלופות אלה יידונו בקרוב מאד במוסדות לקראת הכרעה, כשהמטרה היא שכך או כך תחל בשנת ה-60 בנייה חדשה והמשך קליטה בניר אליהו. בינתיים אנו מתכוונים לקדם מיני מחזור קליטה בחגים של בני משק במתחם המגורים הישן. בהצלחה!

על מיסוי פרוגרסיבי, המשבר העולמי ומאה שנות קיבוץ

נראה שבכלי התקשורת ובשווקים הכלכליים העולמיים לא מתאפקים מלנבא את סוף המשבר ולהכתיר אנשים כנגיד האמריקני ברננקי כמושיעי הכלכלה הגלובאלית - אך האמת היא שעדיין מוקדם לחגוג, וכי מי שהיו אחראים ישירים להתרסקות הכלכלה העולמית פעלו על מנת להצילה בכלים נגדם הטיפו כל השנים. הלקח העיקרי שיש ללמוד מהמשבר האחרון (שעדיין מוקדם להספידו) הוא, שכוחות השוק אינם יכולים להוות תחליף בלעדי למדיניות מנהיגות ומוסר. בעיני עמידתנו בעת המשבר ביחד כקיבוץ, ללא הפניית עורף לחברינו (שהמשבר פגע בהם או תפס אותם לא מוכנים) על אף המחירים הכלכליים שהדבר הצריך, היא שסייעה לנו לצלוח את השנה הפינאנסית הקשה הזו עם הראש מעל המים, ויותר מזה – היא שתחזיר את אמון החברים בקיבוץ, כאלטרנטיבה שפויה ומוסרית יותר לחברה הקפיטליסטית שבחוץ, ולדגם מוביל ולא מובל בחברה הישראלית.

מי שעדיין לוטש עיניו להצרה בכל מחיר של השירותים המשותפים על מנת "לחתוך" את המיסים – כאילו לא הפנים דבר מהמשבר העולמי. הפרטה בכל מחיר היא "אאוט" - יודה אפילו רה"מ נתניהו שגנו את ספרו אודות נפלאות השוק החופשי עם תחילת המשבר העולמי, ואם ב-1989 התרחשה נפילת חומת ברלין שסימלה את קריסת הקומוניזם, הרי שעשרים שנה מאוחר יותר קיבלנו את "נפילת חומת ברלין של הקפיטליזם החזירי", ונצטרך כמו שאר העולם למצוא את האיזון בין שוק פרוץ לבין היעדר תחרות, בין ריכוזיות לחמדנות ואדם לאדם זאב.

לפני מאה שנה, בעוד חלוצי העלייה הראשונה נתלים במימונו של הנדיב רוטשילד על מנת להיאחז נואשות בקרקע, התמרדה קבוצת פועלים שיתופית במנהל חוות כנרת מטעם המשרד הארצישראלי האגרונום ברמן. פועלי החווה חברי קומונה סוציאליסטית שמקורה ברומני שברוסיה הלבנה קיבלו צ'אנס מאנשי המשרד ולאחר השתלמות חקלאית במושבה חדרה שבו לעמק הירדן מוכה המלאריה לאדמות אוס'וני בשפך הירדן מהכנרת והקימו את דגניה – אם הקבוצות.

בעקבות הצלחתם הוקמו דגניה ב' ודגניה ג' (גניגר) בכוונה ליישב את כל עמק הירדן ב"דגניות", קבוצות פועלים עבריות ושיתופיות. כך הוקמו או יושבו מחדש גם כפר גלעדי ותל חי, איילת השחר, מרחביה, קרית ענבים ועד רוחמה שבנגב ושרטטו למעשה את מפת ההתיישבות הציונית. לאחר עשור הרואי של מאבק בביצות ובמלאריה, פרעות ושוד מצד הילידים הערבים ומצוקת רעב ומחלות, נימנו כשמונה מאות איש בתריסר קבוצות, כולל בני המשק הראשונים והדילמות הראשונות, ולא מעט עזיבות ואף התאבדויות של צעירים שלא עמדו בתנאים, הלחץ הנפשי והריחוק מהמשפחה שהשאירו הרחק בגולה.

עם תום מלה"ע ה-I והעלייה ה-III הגיעו לארץ גרעינים סוציאליסטים שהושפעו רבות מהמהפכה הקומוניסטית ברוסיה וביחד הקימו תנועה עם אופי צבאי וריכוזי היא "גדוד העבודה ע"ש יוסף טרומפלדור" שחבריו עסקו בייבוש ביצות, הנחת תשתיות ובניין הארץ, וכן הקמת "קיבוצים", הדגם האידיאלי על פיהם למימוש החזון הסוציאליסטי-ציוני בא"י. קיבוציה נקראו לימים "הקיבוץ המאוחד" שבניגוד לקבוצות הראשונות – אופיינו בקיבוצים גדולים בעלי הנהגה ריכוזית שישבה בעין חרוד – בירת הקיבוצים. דפוס החיים שהתגבשו מניסיונם של החלוצים הפכו לחלק מהאידיאולוגיה הסוציאליסטית והחלוצית, חלקם הפכו קדושים והיוו מעין תחליף דת לחברי הקיבוצים – מה שמנע במידה רבה שינויים מתבקשים במשך שנים רבות (הלינה המשותפת כדוגמא).

...משולחנו של המזכיר

לדגניה לקח 97 שנים להתחדש, לעין חרוד הגדולה, שידעה פיצול כואב וקורע משפחות על רקע אידיאולוגי שלושים שנים מהקמתה, לקח 89 שנים לקבל את השינוי באורחות חיים. מתחדשים ושיתופיים – לאחר מאה שנות קיבוץ התנועה הקיבוצית, על כמעט שלוש מאות קיבוציה, (ומספר מושבים שיתופיים שהם בפשטנות קיבוץ בלא חדר אוכל) חיה בועטת ומתאוששת ולא ניתן להספידה. ה"סטארט אפ ההתיישבותי" שהחל בקומונה של תריסר חלוצים אמיצים ב-1910 הפך לכוח המניע של המפעל הציוני והגיע עד קום המדינה לכמאתיים קבוצות וקיבוצים בחמש תנועות, שקבעו את גבולות המדינה החדשה הלכה למעשה: לקיבוצים היה חלק חשוב בפיתוחה וביסוסה של החברה, הכלכלה והצבא בישראל, ולמרות המשבר העמוק שחווינו במשך שני עשורים תמימים – אנחנו כאן כדי להישאר! והנה אחרי מאה שנות קיבוץ – בידינו הזדמנות לחזור ולהפוך לעמוד האש לפני המחנה. דוגמא ומופת לחברה האנושית.

כולי תקווה שרוב הציבור מבין זאת ויירתם לתמוך במדיניותה השפויה של הנהלת הקהילה להפחית את המיסוי רק במידת האפשר, ולא במחיר של פגיעה בערבות ההדדית והביטחון הסוציאלי של החברים. נכון – יש קבוצת חברים אשר נושאת עליה נטל מיסוי פנימי גבוה שנראה לעיתים חונק, אך יש לזכור כי רוב המיסוי נובע מהחלטות שקיבלנו יחדיו, ועיקרן לא לחתוך ביום אחד כל אחריות קהילתית: בניר אליהו לא בוטלו זכויות העבר של החברים, הקיבוץ משלם דרך תקציב הקהילה בפריסה את הזכויות בגין הורים לבנים, השוואת פערי הדיור, מסבסד שירותי בריאות, סיעוד, חינוך ותרבות, דיור מוזל לבני המשק, על מנת לאפשר להם להתכונן לקראת היום בו יוכלו לבנות כאן את ביתם, והוא בין היחידים אשר לא מחק את זכויות העבר של ימי החופשה והמחלה. הקיבוץ בא "בנעלי הביטוח הלאומי" בעת סיום עבודת חבר ודואג לפנסיה תקציבית הולמת לוותיקיו – תוך חתימה מתמדת להגדלתה ולצמצום הגירעון האקטוארי ליתר חבריו. העובדה שלא נצברו סכומים משמעותיים בפנסיית החברים בעבר, גורמת היום למעשה לשעבוד נכסי הקיבוץ ורווחיו למטרה זו ומאפשרת הפחתת מיסוי רק כנגד התייעלות וצירוף חברים חדשים. לקראת השנה החדשה תנסה הנהלת הקהילה להמשיך קו זה ולבצע הפחתה נוספת של המיסוי הפנימי, ולהקל עוד על משלמי המס הגבוה, על מנת להמשיך ולעודד את הצמיחה והתהליך של הגדלת המשכורות לרווחת כולנו, אך לאור נתוני הפתיחה של ההפרטה בניר אליהו ובהתחשב בהסכמות הפנימיות שגיבשנו – רק קליטה משמעותית תביא את המיסוי לרמה שתיתפס כהוגנת גם ע"י ה"משלמים הכבדים", וכאמור גם בזאת עוסקים אנו יומם ולילה. הבשורה לקראת השנה שבפתח היא, שבכוחות משותפים נצליח להקל עוד במדרגות המיסוי הפרוגרסיבי, וכן להמשיך לצמצם את אגרת הקהילה האחידה לכל חבר וחברה מול הפרטות מדודות ומתבקשות.

חוס יולי אוגוסט מאחורינו, ובהיעדר מלחמות הפעם, הוא ייזכר בתודעה הלאומית כאחד הפליליים (גם אם אין לזה צידוק סטטיסטי) – כולנו הזדעזענו משורת הרציחות, חלקן חסרות כל מניע מוקדם שיסבירו את הזוועה. מלך הרייטינג התאבד וזכה למאה אחוזי רייטינג במותו, לאחר ששלח בריונים לשפץ את אויביו. גם כאן, עדיין ניתן לנשום לרווחה ולהסתכל על חצי הכוס המלאה, ולהודות על כך שאצלנו עדיין אין אלימות ברמות כאלה, אולם על מנת שנמשיך כך, חשוב לעצור רגע, להסתכל על מנת האלימות שכן נרשמה אצלנו, אם בויכוח שהתלהט על חנייה, אם בחילופי גידופים במזכירות ואם במכתבים אנונימיים, הטרדות טלפוניות או מיילים ארסיים, יש לעצור רגע, לגנות את האלימות ולגדוע אותה באיבה, לבל תכה שורשים ותהפוך לחלק מתרבות חיינו כפי שקרה בציבורים רבים כל כך בחברה הישראלית. ובסימן ימי התשובה – יעשה איש איש חשבון נפש ויתחיל שנה חדשה רגועה וסובלנית, ובמקרה שלנו גם צפויה להיות חגיגית...

לסיכום – שתהיה לנו שנה מתוקה, שנת התחדשות לצד שימור – שנת המאה לתנועה הקיבוצית ושנת ה-60 לעלייתנו על הקרקע, בקיצור שנה טובה!

מה קורה בדור צעיר?

הלוחמים

מתי כבר משתחרר?	תפקידו בכוח	החייל
נובמבר '9	ע. רס"ר בצנחנים בגדוד 890	טל רוזנבלום
עוד מלא זמן	לוחם שייטת 13	נדב רונן
עוד חודש	מש"קית חינוך במח"ה אלון ביחידה להכשרת טירונים	עפרי בארי
בקרוב	חפ"ק מ"פ בהנדסה קרבית בגדוד 601	יותם נמר
תלוי כמה הוא חתם	קצין קשר בתותחנים בגדוד 334	שיר ברלס
יולי '10	חובש ב"יעל" בהנדסה קרבית	אלעד קורדובה
פברואר '11	פורסת ביחידת קשר בחיל אויר, כרגע בקורס מת"ק (מפקד תא קשר)	ליאור יוגב
אחרי גיא	בקורס טיס בחצרים	דרור ירושלמי
יולי '10	לוחם ב"מדרון מושלג" ביחידת "יהלום" בסירקין	גל ברלס
מרץ '12	במסלול במודיעין שדה	אלון פיינבלט
מרץ '12	מסלול לוחם בנח"ל בגדוד 931	דן קובלסקי
כפול מנדב	בטירונות בשייטת 13	גיא בארי
אחרי גיא	בקורס טיס בחצרים	אייל רונן
יולי '10	מש"קית ת"ש בבט"ר ניצנים	ליאור וינטר
מרץ '12	קשר מפק"ץ בפלחה"ן נח"ל	ניב נמר
נובמבר '11	במסלול בפלס"ר נח"ל	שגב לוינסון
עוד שנה ועשר	לוחם בפלס"ר נח"ל	אורן רפפורט



משולחנו של המנהל העיסקי

דו"ח חצי שנתי 2009

עיקרי התוצאות העסקיות של האחזקות לחציון:

רוב הענפים עומדים בתוכנית השנתית בצורה יפה מאוד, למרות שנת המיתון וההאטה בכל המשק הישראלי, היציבות וחוסן ענפי האחזקות תרמו לכך שהפגיעה בהן הייתה מינימאלית מלבד, כרגע רק פלסטניר מושפעת מתנאי השוק הקשים והשלכות שהיו משנת 2008. פלסטניר מתמודדת עם שנה מאוד מורכבת ובלתי יציבה, יש פגיעה קשה ברווחיות למרות שהחברה מייצרת ומשווקת יותר (טונז') מלפני שנה. הפגיעה נובעת בעיקר ממחירי מכירה ועלות קניית חומרי גלם, שחיקת שערי המטבעות והתחרות הגדולה שיש בשוק המקומי, עם כל זאת פלסטניר גמרה את החציון של 2009 ברווח קטן.

עדן: עומדת קרוב מאוד לתוכנית עם רווח של מעל ל-500 אש"ח, מרגישים קושי מסוים בסגירת אירועים עקב המצב הכלכלי, בעיקר בחודשי החורף ולמרות שנסגרו 8 אירועים פחות מתקופה מקבילה אשתקד ההכנסות גדלו ביחס לשנה שעברה. ישנה השפעה על הרווחיות כתוצאה מגידול בסעיפי השכירות והקבועות האחרות וכן גידול בהוצאות המימון שמשלמת עדן.

שותפות רפת – רן: רווחיות מצוינת, יותר טוב מהתחזית, פחות טובה משנה קודמת (שונו תנאי הסחר בשוק החלב). התוצאות הטובות נובעות מכמה סיבות, שיווק מעל למכסה ע"פ התוכנית וקבלת מכסה נוספת של "אומנה" מרפתות אחרות, מחירי בשר גבוהים (כולל מחירי פרות לחלב שנמכרות לרפתות אחרות), מחירי מטרה שירדו פחות מהצפוי, וירידה בתשלומי הוצאות המימון.

תחנת הדלק – ניר אליהו אלון התזקות: תוצאות הרווחיות השנה טובות יותר מתקופה מקבילה אשתקד, על אף שבכמויות הסולר יש ירידה במכירות, זה נובע מתחרות קשה ופרועה באזורנו ופתיחת תחנות נוספות, אנחנו מנסים לשמור על מרווחי רווח סבירים, גורם נוסף חיובי שתורם לרווחיות הוא העלייה בדמי השכירות (בעיקר מקמליה) וירידה בהוצאות המימון.

גד ש: התוצאות הכלכליות של החציון טובות – רווח של כ-400 אש"ח, נובע בעיקר מתגמולי התפו"א (בדוחות מחושבים גם מלאי התפו"א וגזר אשר נמצאים בקירור). חלק מההכנסות הרשומות בחציון שייכות לשנה קודמת ועברו לשנת 2009. נעשה מאמץ משותף וגדול מצד כל הגורמים לייצב את הענף.

ענף המזון: ענף שעומד טוב מאוד בתוכנית על אף החששות שהיו בתחילת השנה לגבי ההשפעה של המיתון על הענף, סיבה נוספת שמשפיעה לטובה היא העובדה שחברת "ביי קימונעאות" עדיין נמצאת איתנו ואוכלים אצלנו. המכירות במעדניר לא נפגעו וממשיכות להתנהל ע"פ התוכנית תוך מאמצי שיווק רבים.

השכרות מסחריות: השימוש נמצא במיצוי מקסימאלי ע"פ התוכנית גם כאן השארות "ביי קימונעאות" תורמת לרמת הרווח המתוכננת, רוב ההסכמים עם השוכרים מוגנים מירידת הדולר, הפיקוח ומעקב אחרי התשלומים צמוד.

ענפי השירות: יעמדו בתוכנית השנתית, הפעילות טובה ומתנהלת ע"פ התחזית.

סיכום: החציון נגמר בצורה טובה מהתוכנית ב-520 אש"ח, ומשנה קודמת ב-820 אש"ח, ובאחזקות סולו התמונה אף טובה עוד יותר.

בישיבה האחרונה של הנהלה הכלכלית אושר להעביר לקהילה דיבדנד מהאחזקות ניר אליהו בסך של 750 אש"ח, ע"ח רווחי 2008.

אני רוצה לאחל בהזדמנות זאת לכולנו בפרוס השנה החדשה, שנה טובה ומבורכת, המשך הביסוס והפיתוח הכלכלי, בריאות ואושר לכל בית קיבוץ ניר אליהו.

רוני ברניר

מה קורה בדור צעיר?

הלומדים

הסטודנט	במה התואר?	איפה?	שנה
מתן גבע	חינוך על יסודי וידיעת הארץ	מכללת בית ברל	ב'
אבישי רוזנבלום	משפטים	מכללת שערי משפט	ב'
לורלי קרבס	מבוא לטיפול בתנועה	סמינר הקיבוצים	א'
עידית בורנשטיין	בלשנות	בר אילן	ב'
סמדר קולקובסקי	תקשורת	מכללה למנהל	ג'
מורן זנגי	תואר שני בהנדסת ביוטכנולוגיה, כותבת את התזה שלה	אוני' בן גוריון	ב'
עדי בורץ	חינוך על יסודי וידיעת הארץ	מכללת בית ברל	ג'
טליה פיינבלט	סיעוד אחיות	אוניברסיטת חיפה	ג'
לירון מאור	קידום נוער וידיעת הארץ	מכללת בית ברל	ג'
יותם פנר	אדריכלות	מכללת רופין	ב'
אור ליבנה	הנדסאי תעשייה	מרכז האונברסיטאי אריאל בשומרון	ג'
קרולינה קרבס	פסיכותרפיה הוליסטית	מכללת תלתן בחיפה	א'
יפעת דנה	לומדת בחוג להפרעות בתקשורת בדרך להיות קלינאית תקשורת	אוניברסיטת חיפה	ג'
נעמה לנגשטר	כלכלה ומנהל עסקים	מרכז האונברסיטאי אריאל בשומרון	ב'
יערה זנגי	פסיכולוגיה וסוציולוגיה בחוג למדעי ההתנהגות	מכללה האקדמית תל אביב יפו	ג'
ארז שלמון	אדריכלות נוף	מכללת רופין	א'
מישה נובוטובסקי	אמנות	במדרשה לאמנויות בבית ברל	א'
יעלה פנר	קרימינולוגיה	בר אילן	ב'
ליאור קולקובסקי	סוציולוגיה ומנהל עסקים	באוניברסיטה העברית בירושלים	א'
עידו שקד	הנדסת חשמל ואלקטרוניקה	מכללת רופין	א'
יעל יוגב	ספרות ותכנית רב-תחומית באמנויות	תל אביב	ב'
יואב גבע	פיזיקה	טכניון	ג'



"סוף זה תמיד התחלה של משהו אחר"
ואכן הסתיימה תקופת הגן ובית הספר כבר ממש כאן.
קצת חוששות מהבלתי נודע אך בהחלט מוכנות לשלב הבא.
בכל אחת ואחת מכן טמון אוצר יחיד ומיוחד
שממנו גם אתן וגם כל מי שישעה במחיצתכן יצא נישכר ומאושר.
להתאהב בכן זה טבעי וקל ומכאן כבר הכל יזרום נהדר.
אתן רביעייה לפי הזמנה וכל מורה תשמח לקבל אתכן לכיתתה,
תהנה מתרומתכן הגדולה, מטוב לבכן המופלא ותלקק את האצבעות במהלך השנה.
אז מה נותר לנו לאחל לארבע בנות שהן כמו חלום שמתגשם:
תיהנו בבית הספר ובכיתה א', שתהיה לכן שנה של המון אהבה, הנאה, סיפוק ולמידה פוריה ומהנה.
באהבה "ענקיסתית", כמו שאתן אומרות
ובהצלחה לתמיד
צוות גן שרקרק



מה את מאחלת לעצמך?

תמר רגב: אני מאחלת לעצמי ללמוד לקרוא. שיהיה לי כייף ושאני אכיר חברים חדשים.

עמית שר: שאני אפגוש את אמא בהפסקות. שיהיה לי כייף לנסוע באוטובוס ושאני אלמד לכתוב ולקרוא.

שגיא ברק: שאני יהיה תלמידה טובה, שלא יהיו סכנות ושיהיה לי כייף בבית הספר. שלמורה ולי יהיה כייף.

זואי בוחסירה: שיהיה לי כייף לנסוע באוטובוס עם נרי, שתהיה לי מורה נחמדה שאלמד לקרוא.

ליאת

הרחק הרחק בין : בתים, שדות, דשאים, גדרות, ועצים ירוקים שוכן לו גן עתיק בשנים שכל תושביו שרקקים מדהימים. גם השער בפתח אותו גן ירוק וגדול נעול רוב הזמן מטעמי ביטחון כמובן, אך כל אחד שרוצה להיכנס תמיד מוזמן ומתקבל בחמימות אין קץ. תושבי הגן שגרים בפנים יוצרים ביחד משהו מאוד נעים.

ברבות השנים נפוצה השמועה שגן שרקק הוא שם דבר וההרשמה בעיצומה מתחילה עוד בזמן שמתכננים את הילד הבא. לכל הבלגאן והתורים הארוכים אחראית מי אם לא ליאת הגנת הבלעדית, שהשקעה אצלה היא לא מילה גסה אלא דבר שבשגרה ועשייה "נון-סטופ" ללא דקה הפסקה היא חובה, רגישות הקשבה והתחשבות הן חלק מהאישיות וראיה בהגדלה של כל ילד וילדה הם חלק מהמקצועיות. לכל אלו תוסיפו את הטאץ', את הקול היפה ואת הלב הרחב והנה קבלתם גנת אחת ושמה ליאת שאין כמוה בכל העולם ואם תנסו לשכפל אז הכישלון מובטח לכולכם.

ליאת היא מאותן גנות הרואות במקצוע החינוך שליחות ויעוד. אצל ליאת דבר אינו מפריד בין השלם למושלם ואם תרצו בחרוזים ליאת היא: אחריות ומוסר עבודה, חוש אסתטי מופלא והמון הקשבה, לפקוד את הגן כל יום ביומו: בוקר ערב ולעיתים גם בשבתות, לתת לכל ילד את מקומו וכבודו, לא להירתע מעבודה קשה, פרויקט אחד מוליד את הבא והכול נעשה עם חיוך וצהלה, מסירות אין קץ ואהבת העשייה. ועל כל אלו ועוד הרבה כל כך נותר לומר תודה וטוב שיש אותך!

ובפה מלא כולנו כאן מצהירים שאותך אנו מאוד אוהבים ולמרות שאת השבתון ניסינו לדחות משנה לשנה אך הגיע הזמן והנה הוא בא, ולכן אנו מאחלים לך שנת שבתון פורייה של המון מנוחה וזמן איכות עם המשפחה. שנה שבה תמלאי מצברים, תקדישי לעצמך ותעשי חיים. שמרי על קשר בזמנך "ה פ נ ו י" וחזרי שנה הבאה עם חיוך קסום.

מאז שכל זה נכתב, היו התפתחויות וליאת שינתה את כל התוכניות. התבשרנו לאחרונה שאין זמן "פ נ ו י" כפי שכתבנו, כי משרת פיקוח מחכה לך ממול ותפורה עליך בול. אז מצד אחד, אנחנו מאוד שמחים ומאחלים לך הצלחה מכל הלב בתפקיד. יודעים שיש לך הרבה מה לתת ולתרום ומחכים לשמוע שהצלחת בגדול. אך ישנו איזה שהוא צד חבוי ושקט, שרוצה שכל הטוב שהיה לא יגמר. כי מה שהיה, היה פשוט נפלא וכמוך לא נמצא וזו עובדה. אז זכרי שבית "שרקק" הוא ביתך ועם כל האהבה וההערכה – שתצליחי ותיהני בתפקידך.

אוהבים עד בלי די

הצוות וכל ילדי "שרקק".



מהנעשה בחינוך גיל רך – לקראת השנה החדשה

בעת כתיבת שורות אלה אנו נמצאים בעצומו של שבוע הערכות לקראת פתיחת השנה החדשה וקליטה מחודשת של ילדים והורים. במסגרת שבוע ההיערכות יצאנו לפעילות חברתית בעין הוד שכללה סיור מודרך תיאטרלי בסמטאות הציוריות של כפר האומנים, ביקור מודרך במוזיאון ינקו דאדא ופעילות במעבדאדא וכמובן שסיימנו במסעדה מקסימה דוניה רוסה, בה נאמרו ברכות ותודות לכל אחת ואחד. בבחירת פעילות חברתית זו הושקעה מחשבה רבה, שכן החינוך בדומה לזרם הדאדא באומנות, מבקש להתחדש באופן מתמיד ומבקש לברוא וליצור. הפעילות החברתית אינה רק מסורת בחינוך אלא גם אמירת תודה גדולה של המערכת לעוסקים ולעוסקות בחינוך. ותאמינו לי אנשי החינוך עובדים מאד קשה ובמשכורות נמוכות ביחס לשאר המגזרים וכדברי יוסי שריד לפתיחת שנת הלימודים החדשה: "אם היה לכם ההורים קשה במשך חופשת הקיץ (סה"כ חודשיים) עם ילדיכם אולי כעת תוכלו להעריך ולכבד את עבודתם של אנשי החינוך, שבמשך עשרה חודשים (ואצלנו במערכת שנים עשר חודשים פחות שבוע היערכות) מתמודדים לא עם שניים ושלושה ילדים אלא עם עשרים ושלושים ילדים בכיתה ובגן". ועוד נוסיף, פעם איש חינוך יקר אמר: "אנשי החינוך עסוקים כל כך ועושים עבודת קודש שעה, שעה ולא נותר להם זמן וכוח ליחצן את החינוך". ואכן כך. בכל זאת אנסה ליחצן אותנו.

מערכת גיל הרך נרתמה לפרויקט תל"ם – פרויקט של התנועה הקיבוצית שמטרתו תעסוקה, לימודים



ומגורים לצעירים וצעירות מקרב העדה האתיופית. בכך הצטרפנו למעגל רחב של קיבוצים שתורמים לחברה הישראלית בנתינת הזדמנות שווה ובצמצום פערים חברתיים וכלכליים. כלומר, אנחנו לא רק מדברים חינוך אלא עושים חינוך.

קלטנו לשורותינו גן חדש בגן שרקרק שמחליף את ליאת איל שיצאה לשנת שבתון (בינתיים התבשרנו שהוצע מטעם משרד החינוך לליאת להיות מפקחת, כל הכבוד וישר כוח) וקלטנו גם גננת חדשה לגן עפרוני.

במהלך כל השנה, ולא רק בשבוע היערכות, עשינו המון למען טיפוח הגנים וזו ההזדמנות להודות לכל אנשי השירותים והתחזוקה שנענים לכל קריאה ועושים עבודתם במקצועיות הראויה להערכה. תודה מיוחדת למשה קאופמן שכל כך מתמיד וכל בוקר מתייצב עם הלחם בכל גן וגן ומבקש לעזור בכל דבר ובאמת אי אפשר בלעדיו.

מאמצע חודש מרץ הצטרפה אלינו מאירה, פסיכולוגית ילדים ותיקה חדשה במערכת החינוך שלנו, וביחד בנינו מפגשי גננות שמתקיימים אחת לחודש ועוסקים בנושאים פסיכולוגיים והתפתחותיים. בכוונתנו להמשיך במפגשים אלה בשנה הקרובה ולערוך מפגשים חודשיים גם למספרי שתיים – מחליפות גננת במטרה להעשיר ולמקצע. אחד התחומים שהיה מוזנח ולוקה בחסר הוא תחום ההורים. אומנם הגננות בגנים מהוות כתובת וגם רכות חינוך מהווה כתובת, אך אין זה מספיק. חסרה היתה למערכת פונקציה פסיכולוגית התפתחותית ומקצועית ולחלל הזה נכנסה מאירה, שנפגשת באופן מסודר עם ההורים. מכיוון שהעלויות הן יקרות, תחמנו את הפגישות עם ההורים לשתי פגישות בשנה על חשבון המערכת וכל פגישה נוספת כרוכה בתשלום.

בשנה הקרובה בכוונתנו לקיים סדנאות להורים בנושא הצבת גבולות. כולנו עדים למתרחש בחינוך ובחברה הישראלית. תופעת האלימות המילולית והפיזית הולכת ומחריפה ולצערי הרב מתחילה כבר בגיל הרך. לכן סדנא בנושא הצבת גבולות הנה פעולה אחת חינוכית בניסיון למגר את תופעת האלימות בקרב הילדים וההורים. אחד הגורמים העיקריים לאלימות הנו חוסר היכולת של הורים ושל אנשי חינוך להציב גבולות ברורים.

בשנה הקרובה יהיו במערכת גיל רך מאה ושלושים ושניים ילדים, מאה ושלושים ושניים זוגות הורים,

עשרים ושלושה עובדים קבועים וכשתים עשרה מחליפות שהן כשש וחצי משרות. זו בהחלט מערכת גדולה, מורכבת ודינאמית מאוד, כך שתפקיד ניהול המערכת אינו פשוט כלל. במוקדם ובמאוחר ורצוי כמה שיותר מוקדם, הכרחי יהיה למצוא פתרון לניהול כוח האדם בחינוך. היום כרכזת מערכת, רוב הזמן אני עסוקה בסידור עבודה ובקליטת עובדים.

מערכת החינוך שלנו מאוד מבוקשת. לשנת תש"ע (השנה החדשה). היו כמאה וארבעים בקשות חדשות של הורים מבחוץ, המבקשים לכלול את ילדיהם במערכת החינוך. מתוך הבקשות הרבות יכולנו לקלוט רק כעשרים ילדים נוספים. אנחנו נמצאים במצב שבו הביקוש עולה על ההיצע ולו יהי ויהיה כך גם בשנה הבאה.

בתחום העשרה בכל הגנים למעט גן חסידה (בית התינוקות) מתקיים חוג מוסיקה פעם בשבוע ובגן שרקרק (גן חובה) פעמיים בשבוע. בשנה הקרובה בגן עפרוני, בנוסף לחוג מוסיקה, יהיה גם חוג קצב ותנועה ובגן שרקרק בנוסף לחוג מוסיקה יש גם חוג חינוך גופני.

בתחום התקציב, הדוח החצי שנתי מצביע על עמידה יפה בתוכנית. תיתכן חריגה בדוח שבעה ושמונה חודשים, שכן ההוצאות בחודשי הקיץ גדלות כתוצאה ישירה מעלויות כוח אדם: גנות ומטפלות נמצאות בחופשה בתשלום ובמקומן נכנס כוח אדם נוסף. במהלך הקיץ התמודדנו עם מכת פרעושים קשה מאוד וזה הצריך פינוי הילדים מגן שרקרק ומציאת תחלופה מבנית – השכרת אוהל אירועים ענק וזה כשלעצמו בוודאי יגדיל את ההוצאות. גם שבוע ההיערכות מגדיל את ההוצאות: צביעת הגנים, פינוי פסולת, תיקונים ושיפוצים, קניית פריטים חדשים, גיזום וניקיון החצרות והדברה יסודית בכל הגנים. חודש ספטמבר יוסיף להגדלת ההוצאות. זהו חודש של קליטת הילדים והקליטה אינה פשוטה ומלווה בהרבה בכי בגנים ועל כן יש צורך בתוספת כוח אדם. בו זמנית בחודש זה נקלטות עובדות חדשות שעובדות לצידן של המסיימות וכל זה גם יחד מגדיל את ההוצאות. רוצה אני לקוות שבסוף שנת התקציב יסיים חינוך גיל רך את השנה בצורה מאוזנת ויתכן גם שיסיים ביתרת רווח קטנה.

יש עוד הרבה מה לסקור מהנעשה בגיל הרך ונשאיר זאת לפעם אחרת, הרי דברנו על הצבת גבולות ולכן נאה דורש ועוד יותר נאה מקיים.

לסיום, ברצוני לאחל לכל אחד ואחת מאתנו בגיל הרך שנהיה טובים יותר משהיינו ואז בוודאי תהיה שנה טובה לכל.

מרים



אתם אומרים: שהותנו עם הילדים מסמחת אותנו. הצדק איתכם.
אתם אומרים: צלילנו לרדת אל המושבים שלהם, להתנמק. להתכווץ, להשתוחח,
להתכווץ. אתם טועים.

לא דבר זה מצויץ אותנו, אלא שצלילנו להצפיר לרנאותיהם. להצפיר, להתרוחם על
מהונות הרצלויים, להשיט... כדי לא להכאיב.

יאנוש קורצ'אק



לילדי בית הספר, ולילדים בכלל-

עם תחילת שנת הלימודים תש"ע, ורגע לפני ראש השנה, מאחלים לכם באהבה:



שנה של עניין וסקרנות
שנה של שאלות ותשובות
שנה של שאיפה למצויינות, הצלחה וסיפוק



שנה של משחק, שירים וריקודים

שנה של חברות ואהבה

שנה של צחוק, חיוך ושמחה

שנה של טיולים וטבע

שנה של תרומה ונתינה

שנה של סבלנות וסובלנות

שנה של יופי ואור.

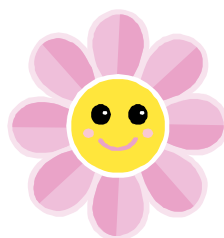


"שיפה ושונה תהא השנה אשר מתחילה לה בשיר..."

אוהבים

צוות כחל- עורבני- נעורים

ליאת, תמר, דותן, עדי, מתן ושיר



לקראת חגי תשרי

לקראת חגי תשרי



ראש חודש אלול ועגל הזהב

"אלול" --- ראשי תיבות: אני לדודי ודודי לי.

החודש האחרון של השנה מכוון את הלבבות להכנות לקראת השנה החדשה. יש מי שמתכוון ל"ימים הנוראים" ויש מי שמכנה אותם "חגי תשרי". בין כך ובין כך נשאר לנו אלול כתקופת מעבר מהשנה החולפת לשנה הנכנסת.

בעדות המזרח משכימים קום לומר סליחות כבר מראש חודש אלול, ובכל העדות החל מאותו יום תוקעים בשופר בכל בוקר, עד ערב ראש השנה.

הטקסט המקראי אינו מחבר בין אלול לראש השנה, ואף לא בין ראש השנה ליום הכיפורים.

אבל בעזרת המדרש /תנחומא תרומה ח' / מתאפשר חיבור ברצף של סיפור אחד את חג השבועות- צום י"ז בתמוז-ראש חודש אלול-יום כיפור. מפרטי העלילה המלוקטים מחלקים שונים של המקרא, מתברר שמשה עלה להר סיני לא פעם ולא פעמיים, אלא שלש פעמים, ובכל אחת מהן שהה שם 40 יום.

ב ו' בסיון עלה משה לקבל תורה, וכל העם שמע את עשרת הדברות
ב י"ז בתמוז, כעבור 40 יום, הוא ירד מההר, ראה את עגל הזהב, ושבר את הלוחות
ב י"ח בתמוז, למחרת, הוא שרף את העגל, וב - י"ט בחודש תמוז עלה שוב לסיני לבקש רחמים, משך 40 יום נוספים, וחזר לעם
ב א' אלול עלה שוב להר סיני לקבל את הלוחות השניים
ב י' בתשרי, 40 יום מאז ראש חודש אלול, חזר משה עם הלוחות השניים. יום זה הוא יום כיפור, וזה היום שהאל סלח לעם על חטא העגל: "ויאמר ה' סלחתי כדברך".

ויהי בתקוע השופר

בראש חודש אלול

פעם אחת בראש חודש אלול עמד הרב הצדיק ר' יצחק מברדיצ'ב בחלון. עבר גוי אחד, מתקן נעליים, ושאל אותו: "וכי אין לך לתקן כלום?" מיד ישב אותו צדיק על הקרקע ובכה בכייה גדולה ואמר: אוי לי ואוי לנפשי שיום הדין בא ועוד לא תיקנתי את עצמי.

האזינו

מעשה ברבי ישראל ממוז'יץ, שיצא במרכבתו ליער וחסידיו עמו. שמע קול רועה מזמר. ציווה לעגלון לעצור ועשה אוזניו כאפרכסת להאזין לזמרתו של הרועה עד תומה. ראה חסידיו שהם תוהים ותמהים ואמר להם: "אדם מזמר - מתוודה הוא. ווידויו של אדם, בין שהוא בן ברית ובין שאינו בן ברית, ראוי להישמע..."

הפינה הירוקה



אגן חיפוי- מערכת פשוטה וזולה למחזור מים אפורים

ישנם סוגים רבים של מערכות מים אפורים. רובן או יקרות (כמו מערכות מסחריות שניתן לקנות), או שדרושה השקעה רבה כדי להקים אותן (כמו אגן טיהור ירוק). אם מסכמים את כל ההשקעה הכרוכה בהקמת המערכות המורכבות הללו, פעמים רבות הנזק עולה על התועלת (כספית, סביבתית, זמן העבודה וכו').

לעומת זאת, קיימת אלטרנטיבה פשוטה וזולה הרבה יותר- אגן חיפוי. אגן החיפוי מורכב מצינור שמנקז את המים האפורים ונשפך לבור אשר מלא בחומר אורגני יבש או חצי יבש (רסק גזם, קומפוסט חצי בשל, קש...). את הבור ממקמים בסמוך לעצים או שיחים שניזונים מהמים. עומק הבור של אגן החיפוי יהיה תמיד כ- 30 ס"מ, מכיוון שזהו העומק של האדמה הכי פעילה- עד לעומק זה יש מספיק חמצן לשימוש רוב האורגניזמים. פירוק החומרים האורגניים שבמים האפורים מתרחש באגן החיפוי ע"י מיקרואורגניזמים, ע"י צמחים וע"י חיות קטנות. אגן החיפוי מהווה סביבה נוחה לפירוק חומר אורגני ולטיהור המים האפורים: הוא מכיל חומר אורגני רב שמעודד גדילת יצורים שמפרקים חומר אורגני; הוא לח תמיד; הוא בעל שטח פנים גדול מאוד בשל החומר האורגני הרב שבו (רסק הגזם)- דבר שמגדיל את מספר היצורים שבאים במגע עם המים; הוא מאוורר בשל כיסי האוויר שבין רסק הגזם- מאפשר פירוק אירובי חסר ריח (סביבה אנאירובית, עם מעט חמצן, כמו בבריכת מים עומדים או ביצה- מעודדת פירוק חומרים אורגניים ללא חמצן. פירוק ללא חמצן משחרר לאוויר גזים בעלי ריח רע כמו מתאן ותרבוות גופרית).

אז איך בונים אגן חיפוי? הדבר הראשון שצריך לעשות זה להתאים את הגודל של שטח ההשקיה לנפח המים האפורים הממוצע שמסופק ע"י המערכת. אם המערכת מנקזת מים אפורים ממקלחת בבית עם 5 אנשים- יש לנו 150-300 ליטר מים ביום. כמות כזו לא נפנה להשקיית שיח קטן למשל. לעומת זאת, לא נשקה בוסתן של 20 עצים עם מים אפורים ממכונת כביסה שמספקת רק 50 ליטר מים בשבוע. כדי שנוכל לחשב את היחס המתאים, אנו צריכים לדעת כמה מים אפורים אנו מכניסים למערכת- פשוט מודדים עם דלי במשך כמה ימים כמה מים אפורים אנחנו מייצרים באותה מערכת, מחלקים במספר הימים בהם חישבנו את כמות המים ומקבלים את הכמות הממוצעת שאנו מייצרים ביום באותה מערכת.

אחר כך, מבצעים ניסוי לבדיקת קצב חלחול המים באדמה שלנו (או את כושר ספיגת הקרקע). קצב זה תלוי בסוג האדמה (קלה, כבדה) ובכמות הצמחייה (יותר שורשים יוצרים יותר תעלות דרכן המים יכולים לחלחל). אם קצב החלחול יהיה איטי מידי יחסית לכמות המים הנכנסים- תתכן גלישה של המים האפורים אל מחוץ לאגן, דבר שיחשוף אותנו למים האפורים. כמו כן עודף מים בשורשים מונע חמצן מהשורשים ועלול לפגוע בעץ. אם קצב החלחול מהיר מידי יחסית לכמות המים הנכנסים- יתכן והצמחים לא יקבלו מספיק מים. את הניסוי מבצעים כדלקמן: חופרים בור בעומק של 25 ס"מ ובעל שטח של 0.25 מטר רבוע (מ"ר). למשל, ריבוע עם צלעות של 50 ס"מ כל אחת. השטח של הבור הוא: 0.5 מטר צלע X 0.5 מטר צלע = 0.25 מ"ר. הנפח של הבור הוא: 0.5 מטר צלע X 0.5 מטר צלע X 0.25 מטר עומק = 0.0625 מטר קוב, או 62.5 ליטר). ממלאים את הבור במים (לפי נפח הבור, יהיו לנו 62.5 ליטר מים) ונותנים למים לחלחל עד שהבור ריק. חוזרים על כך עוד שלוש פעמים (סה"כ 4 פעמים). בשלב הזה האדמה כבר רוויה במים. ממלאים את הבור במים פעם נוספת. מחשבים כמה זמן לוקח לאותו נפח מים לחלחל מהחישוב הזה ניתן להסיק כמה ליטרים של מים מחלחלים ביממה למ"ר של אגן חיפוי רווי (כך נוודא שלא נציף את אגן החיפוי עם מים אפורים גם כאשר האדמה רוויה).



$$\text{מספר ליטרים של מים באגן הניסוי} = \text{מספר ליטרים שיחלחלו במ"ר אגן ביממה}$$

אם ל- 62.5 הליטרים שלנו לוקח 12 שעות לחלחל בבור הבדיקה שלנו ששטחו 0.25 מ"ר, אז החישוב הוא שבמ"ר אחד מחללים 500 ליטר ביממה ($62.5/0.5 \times 0.25 = 500$). אם ל- 62.5 הליטרים שלנו לוקח יומיים (48 שעות) לחלחל בבור הבדיקה שלנו ששטחו 0.25 מ"ר, אז החישוב הוא שבמ"ר אחד מחללים 125 ליטר ביממה ($62.5/2 \times 0.25 = 125$). מחלקים את הכמות היומית של המים האפורים שמיוצרים במערכת לה אנו מכינים אגן חיפוי (מקלחת, מכונת כביסה וכו') במספר הליטרים שמחללים במ"ר אגן ביממה, ומקבלים את השטח הבסיסי הרצוי של אגן החיפוי.

$$\text{מספר ליטרים של מים אפורים שמיוצרים במערכת ביממה} = \text{שטח בסיסי של אגן חיפוי במ"ר}$$

אם המקלחת שלנו מייצרת 300 ליטר מים אפורים ביום, ובבדיקה גילינו ש- 125 ליטר מים מחללים במ"ר ביממה, צריך שטח אגן בסיסי של 2.4 מ"ר ($300/125 = 2.4$ מ"ר). היות ובפועל, אגן החיפוי שלנו אינו מכיל רק מים, כמו בניסוי, אלא מכיל גם גזם שתופס כ- 50% מנפח הבור, אזי נפח המים שמצוי במ"ר אחד של אגן חיפוי הוא חצי ממה שחישבנו. לכן שטח אגן החיפוי בפועל יהיה גדול פי שתיים - זאת כדי להתמודד עם נפח מים גדול שמגיע בבת אחת לאגן.

$$\text{שטח בסיסי של אגן חיפוי במ"ר} \times 2 = \text{שטח בפועל של אגן חיפוי במ"ר}$$

לאותם 300 ליטר מים אפורים ביום מהמקלחת נבנה אגן חיפוי בשטח בפועל של 4.8 מ"ר ($2 \times 2.4 = 4.8$). אפשר לקצר את החישוב ע"י הצבת הנתונים במשוואה הבאה:

$$\text{שטח בפועל של אגן החיפוי} = \frac{\text{מס' ליטרים של מים אפורים שמיוצרים ביום במערכת} \times \text{שטח אגן הניסוי} \times \text{מס' ימים שלקח לחלחל בניסוי} \times 2}{\text{מספר ליטרים של מים באגן הניסוי}}$$

לפי הדוגמא שנתנו:

$$4.8 \text{ מ"ר שטח בפועל של אגן החיפוי} = \frac{300 \text{ ליטר ביום} \times 0.25 \text{ מ"ר} \times 2 \text{ ימים} \times 2}{62.5 \text{ ליטר}}$$

אם המים האפורים יהיו חשופים לאוויר, נסתכן מספר בעיות בריאותיות: מגע של אנשים או חיות עם המים האפורים, מגע של המים האפורים עם חלקי צמחים אכילים, והתרבות יתושים במים. כדי למנוע זאת, נבטיח שגובה המים האפורים באגן יהיו נמוכים ב- 5 ס"מ מגובה האגן והגזם שבו - פשוט נחפור אותו בעומק של 30 ס"מ, לעומת 25 ס"מ עומק של אגן הניסוי וכל החישובים שעשינו. אם רוצים לנקוט באמצעי בטיחות נוסף, אפשר לחפור אגן חיפוי נוסף ליד האגן שחפרנו, ולחבר ביניהם בתעלה קצרה בעומק 10 ס"מ בלבד - בצד העליון של האגנים - כך, אם תהיה סכנה שהאגן העיקרי יעלה על גדותיו, המים העודפים יתנקזו לאגן הנוסף ולא יציפו את האגן העיקרי. ניתן ליצור את אגן החיפוי בשלל צורות לפי הצורך - למשל בצורת בור פשוט ליד עץ שאנו רוצים להשקות, אפשר ליצור תעלה שמקיפה את העץ (בצורת גלגל/בייגלה שמקיף את העץ). אפשר ליצור תעלה ישרה



וארוכה שמשקה משני צדדיה ערוגות וכו'. אם אנו חופרים בצורת גלגל מסביב לעץ, יש לזכור שרוחב הנוף של העץ מקביל להיקף השורשים. ז"א, השורשים הפעילים דרכם העץ שותה מרוחקים מהגזע באותו מרחק שנוף עץ מרוחק ממנו. לכן נחפור את האגן בהיקף הזה ולא קרוב או רחוק יותר לגזע.

אם יש לנו צמחיה שצורכת הרבה מים, נתכנן את האגן כך שצמחיה זו תהיה בתחתית האגן. לעומת זאת, צמחיה שרגישה לעודף מים אפשר לשים על תלולית מוגבהת יחסית לאגן.

אחרי שחפרנו את האגן, ממלאים אותו בחומר אורגני (רסק גזם, קומפוסט חצי בשל, שאריות צמחיות מהמטבח, קש, עלים וכו'). אם אנו משתמשים בחומר אורגני רטוב, כמו שאריות צמחיות מהמטבח או כסחת דשא ירוקה, יש לערבב אותם עם חומר אורגני יבש (עלים יבשים, רסק גזם יבש...). כמו שעושים בקומפוסט- כדי לאפשר היווצרות כיסי אוויר באגן. כאמור, תהליך הפירוק של החומר האורגני שבמים האפורים מתרחש באגן. מה שקורה בעצם, זה שכל אגן החיפוי הופך למעין ערימת קומפוסט, יחד עם הלחות, החומר האורגני מהמים האפורים ועם שלל האורגניזמים בקרקע. אנו יוצרים ערימת קומפוסט פרטית לכל עץ/ערוגה. כך אנו גם חוסכים לעצמנו את הצורך להוסיף קומפוסט לגידולים שלנו, או להתאמץ לשמור על הקומפוסט שלנו לח.

לאחר שסיימנו עם האגן אפשר להתקין את הצנרת. עדיף להשתמש בצנרת אינסטלציה סטנדרטית קשיחה בקוטר של 40-50 מ"מ- כך נבחין בינה לבין צנרת של מים שפירים. אין להשתמש כלל בצנרת השקיה רגילה. מלבד העובדה שהדבר יגרום לנו (או למישהו אחר) לבלבול, הקוטר של צנרת השקיה רגילה קטן- דבר שיגרור סתימה של הצנרת בשל ריבוי החומר האורגני במים האפורים. למרות שציוד טפטוף סטנדרטי הינו היעיל והחסכוני ביותר בחלוקת מים לצמחיה, אין טעם כלל להשתמש בו- הוא ייסתם תוך מס' ימים עד מספר שבועות.

להלן הסבר על הדגם הפשוט ביותר של אגן חיפוי. בדגם הזה, משתמשים בכוח הכבידה לניקוז המים אל אגן החיפוי. צריך לוודא שהצנרת תהיה בשיפוע של לפחות 2 ס"מ ירידה כל מטר צנרת. היציאה של המים האפורים מהצנרת לאגן החיפוי צריכה להיות מתחת לפני החומר האורגני שבאגן, ע"מ שלא תהיה סכנת חשיפה למים האפורים. עדיף לקבור את הצנרת 5 ס"מ באדמה כדי שהחצר שלנו לא תהיה מלאה בצינורות (יש לסמן את מיקום הצינורות כדי שלא נפגע בהם בעבודות חפירה בעתיד). המערכת מורכבת מצינור שמחובר ליציאה של המים האפורים בבית ונשפך לאגן. צורה זו מתאימה לאגני חיפוי קטנים יחסית. במידה והמים האפורים שלנו חמים הם יכולים להזיק לצמחיה. כדי למנוע זאת, נזרים מים חמים במערכת ונבדוק כמה חמים המים שנשפכים לאגן. אם הצינור קבור באדמה, בד"כ המים יתקררו מספיק לפני ההגעה לאגן. אם לא, כדאי לנקוט אמצעים לקירור המים כדי שלא יבשלו לנו את הצמחים. ניתן לעשות זאת ע"י הקמת ערימת אבנים בתוך האגן מתחת לצינור המים. האבנים הינן בעלות יכולת אגירת חום (בעלות מסה תרמית גבוהה). המים יעבירו לאבנים את החום ויתקררו. במקום ערימת אבנים פשוטה אפשר למלא דלי או עציץ פלסטיק מחוררים באבנים או בחצץ ולשים באגן מתחת ליציאת המים מהצינור. מאפיין זה גם עוזר למנוע חדירת שורשים לצנרת.

תכליתם העיקרית של כל החישובים שהוצגו בכתבה היא לאפשר לנו לנקז את המים האפורים שלנו ביעילות ובבטחה לקרקע, ללא סכנה של הצפות והיחשפות למים האפורים. אם בוחנים את כמויות המים שכל אגן חיפוי מקבל על פי חישובים אלו, ניתן לראות שאלו כמויות מים שלרוב הינן גבוהות ממה שצמחיה בשטח המקבל זקוקה לו (אנו הרי לא משקים עצים בעשרות ליטרים של מים ביום בדר"כ). לכן מבחינה עקרונית ניתן להשקות שטח גדול יותר עם אותה כמות מים: ניתן להגדיל את אגן החיפוי כך שישקה צמחים רבים יותר או שניתן לפצל את צינור המים האפורים למספר אגני חיפוי. הגדלת שטח אגן החיפוי מעבר לשטח המחושב גם מקטינה את הסיכוי להצפת אגן החיפוי בחורף. אם עושים זאת, צריך לוודא שמספיק מים מגיעים לכל אגני החיפוי ולכל הצמחיה שלנו.

יש לתחום את אגני החיפוי בסוללה נמוכה כדי למנוע זרימה של נגר מי גשמים בחורף לתוך האגנים והצפה של האגן. כמו כן, בעת גשמים עזים או בעת יצור מופרז של מים אפורים (הרבה אורחים/הרבה כביסה...) כדאי להפסיק את הזרמת המים האפורים לאגני החיפוי ולהזריםם לביוב הרגיל- שוב, כדי למנוע הצפה.



מכיוון שהמים האפורים עשירים בחומר אורגני, הם מאפשרים גדילה מהירה של מיקרואורגניזמים בעלי פוטנציאל לגרום למחלות. ע"מ למנוע סכנה בריאות פשוט מונעים מגע של המים האפורים עם אנשים וחיות: משחררים את המים לאגן החיפוי מתחת לפני האגן בלי לחשוף אותם לאוויר, מסמנים את הצנרת בבירור כמובילת מים אפורים, וכן כל טיפול שלנו במערכת יעשה עם כפפות. כמו כן אין לאחסן מים אפורים לא מטהרים יותר מ- 24 שעות- אחרת המיקרואורגניזמים יתרבו במים (במערכת פשוטה זו אין כזו בעיה, כי אין אחסון של מים אפורים).

ע"מ שלא נזיק לקרקע ולצמחים שלנו, יש להשתמש בחומרי ניקוי וסבונים העשויים חומרים טבעיים המתפרקים במהירות. חומרים כאלו מצויים בכל חנות טבע/עדן מרקט וכו'. עדיף להשתמש בסבונים מיצור מקומי שיודעים ממה הם עשויים. יש להשתמש במוצרים דלים במלחים כדי למנוע את המלחת הקרקע. רוב הסבונים מכילים הרבה מלח נתרן. יש להשתמש בסבונים נוזליים בהם בד"כ משתמשים באשלגן במקום בנתרן. אשלגן הינו יסוד שדרוש מאוד לכל היצורים החיים ולכן סבון כזה אפילו יעזור לצמחים ולא יפגע בהם.

ישנן ואריאציות רבות והמון שיפורים ושיפצורים למערכת אגן החיפוי: מערכת שפועלת בקרקע מישורית או עליה מתונה (ולא רק בירידה בעזרת כוח הכבידה), גרסת "צינור טפטוף" ועוד. מומלץ לקרוא על מידע נוסף בנושא באתרי האינטרנט:

<http://www.greywaterguerrillas.com> ו- <http://www.oasisdesign.net>

כמו כן ניתן להתייעץ איתנו בנושא.

דניאל מדר ודוניתן אביגד

ושוב תודה

לאחר כ-4 חודשים, כאשר אני כבר הולכת ברחבי הקיבוץ, עולה במדרגות ומתפקדת חלקית, נזכרת בתקופה הקשה שחלפה ומשתדלת לשכוח. אך לא את התמיכה והעידוד, ההתעניינות, הרצון והעזרה שקיבלתי, קיבלנו, ככל הנדרש בביקורים, בטלפונים, בהסעות, ע"י רבים מכל שכבות הגיל. וזאת "בקיבוץ המתחדש", שיש אומרים שפגע ברקמה החברתית. אני מרגישה כאילו אנו עדיין בקיבוץ הישן, או שבעצם כאלו אנו. בחרתי להדגיש את הרגשתי בקטע הבא:

"כשמילה יוצאת אל חלל האוויר

יש בכוחה משמעות רבה

אך מייד ניתן להרגיש אם יש כוונה

או כך סתם היא חלפה.

וכאשר מילים נרשמות על דף

יש בהן יותר ממילה

יש בהן רגשות ומחשבה.

תודה

היא מילה יפה והמשמעות שלה גדולה.

אז מכל הלב!!!



שנה טובה, שנת בריאות ונחת

לולה ועמיקם.

פינת הכלב

(וחיות אחרות)



החגים כבר כאן, ואיתם מגיעות גם ארוחות החג,

האם גם לכלב יש חג?

איך להאכיל את הכלב בארוחת החג?

ד"ר דני פרוידנטל, וטרינר ראשי במותג Dr.Pet, מזון פרמיום לכלבים וחתולים,

משרטט את הגבול בין המותר לאסור

חגי תשרי כבר בפתח ובכל חג אנו אוכלים, והרבה. היות ורבים מאיתנו חוגגים את החגים עם בני משפחה וחברים אנו רוצים לכבד גם את חיית המחמד שלנו (כלב או חתול) במטעמים המיוחדים לחג.

ד"ר דני פרוידנטל, וטרינר ראשי במותג Dr.Pet, מזון פרמיום לכלבים וחתולים מדגיש שלעיתים "הפינוק" הזה עלול לעלות ביוקר. כלב או חתול אינם דומים בצורת האכילה והעיכול שלהם לבני אדם קטנים ולכן חשוב שעיקר המזון שהם יאכלו באופן סדיר יהיה מזון בעלי החיים הרגיל, לו הם מורגלים. מזון זה, מיועד להעניק להם את כל הרכיבים התזונתיים המספקים ולשמור על בריאותם.

אולם, מציין פרוידנטל, ישנם דברים שניתן לתת בנוסף למזון הרגיל, לצידם ולעומתם יש מזונות שהם מסכני חיים ממש.

מה אסור:

« אסור לתת לכלב עצמות, בייחוד לא עצמות של תרנגולות או עצמות בקר קטנות. העצמות נוטות להישבר לחתיכות קטנות מאוד ועלולות לפצוע את מערכת העיכול ואף לגרום לחסימות מעיים.

« אסור לתת מזונות המכילים תפוחי אדמה ושוקולד, מרכיבים אלו אינם מטיבים לכלבים וחתולים.

« מומלץ לא לתת מזון מתובלן מדי אשר עלול לגרום להפרעות במערכת העיכול ולארגיות.

« מומלץ לא לתת מזונות שומניים מאוד מאחר ואלו עלולים לגרום לתופעות לוואי שונות.

« פירות העונה הינם עסיסיים אולם יש לשים לב לא לתת את אלו שעלולים להוות בעיה עבור מערכת העיכול כדוגמת פירות טרופיים.

מה מותר:

« רבים המזונות שחיות המחמד שלנו יכולות לאכול מבלי להינזק, אבל חשוב לשמור על מינון הגיוני.

« אין כל מניעה לתת פחמימות כמו פסטה או אורז, ירקות פירות וכו'.

« מאכלי חלב לא גורמים לנזק (גם לא לתועלת רבה) למעט מקרים בהם אין לחיה אנזים שמפרק אותם.

למרות כל האמור, האוכל הבריא ביותר לכלב הוא המזון הייעודי לבעלי חיים, שבאיכותיים שבינם מצויים אבות המזון המספקים לחיית המחמד את כל צרכיה בצורה מאוזנת. מזונות אלו מותאמים לגיל ולרמות הפעילות. במידה ונתתם מזון ביתי כלשהו ולאחר מכן הכלב או החתול מראים סימנים של שלשולים או הקאות יש להיוועץ עם הווטרינר וכמובן לא לתת את מזון זה בעתיד. יש לקחת בחשבון כי מעבר ממותג אחד של מזון לאחר יכול לגרום למספר ימים תופעה של צואה רכה ולכן יש לעבור בהדרגה ממזון אחד למשנהו.

מה קורה בדור צעיר?

והעובדים

מה?	מי?
כלכלן בחברת "שגיא - חישובי ריבית" בתל אביב	ענר ביוקאורל
מנהלת בר בגן אירועים "שדות" ליד תל-יזחק	ליאת ליבנה
שותף של יונתן בפנסיון הכלבים "ג'נסיס" בקיבוץ	ליאון דולב
מחלקת המחשוב בחברת "הולמס פלייס" ברעננה	דור הורביץ
בקרת איכות אריזה ב"טבע" בכפר סבא	יניב שיקלי
מעצבת גרפית ב"סבון של פעם" באזור	אילאיל יוגב
מלמדת נוער ליצנות רפואית ומתנדבת יחד איתם במסגרות שונות (בעיקר בבית חולים מאיר), מנחה חוג תנועה לנשים בעלות פיגור שכלי, מדריכה בהוסטל לחבר'ה עם פיגור שכלי ומתחילה לעבוד בפרויקט של "קרן קרב" בתוך בתי ספר עם ילדים/נוער	לורלי קרבס
עצמאי בתחום המחשוב	יובל מויאל
מחלקת המחשוב של "הולמס פלייס" ברעננה, יושבת עם דור באותו המשרד	שלי בורץ
מדריך את "נקר" והנעורים ביחד עם עדי	מתן גבע
מנהל אירועים ב"עדן על המים"	אבישי רוזנבלום
טכנאי שידור באוניברסיטה הפתוחה ברעננה	אסף אברהמי
מעצבת גראפית עצמאית ואחראית "דור צעיר" בקיבוץ	נועה גבע
סוכן נדל"ן בחברת "רימקס" וברמן בפאב "הקופסא" בתל אביב	עומר קורדובה
שותף של ליאון בפנסיון הכלבים "ג'נסיס" בקיבוץ	יונתן יוגב
עובד במטעי "גרנות" בקיבוץ	אור ליבנה
מדריכה את "נקר" והנעורים ביחד עם מתן	עדי בורץ
מנהל משמרת במסעדת "רוקה" בהרצליה	ארז שלמון
מאבטח אישים בשב"כ	ניצן מאור
עובד במדגה במעגן מיכאל	אייל פיינבלט
מטפלת מסורה ב"פשוש"	שי בורץ
מתכנת בחברת "בבילון" בפתח תקוה	אמיתי הורביץ
עובד כע' קב"ט בכיר - אחראי על יציאות לתפקיד, בעיות עם נוסעים מבחינה בטחונית, שאלות שצריך לשאול, חקירות לאנשים מסויימים ובדיקתם	רז בורנשטיין
מתאמת אופרציה במשרד תיירות ונופש "שביל בצד" ברמת גן	נופר וינטר
עובד ב"צליל" בכפר סבא	עמיר שיקלי
מטייל בשביל ישראל עם איה	עמיחי קורדובה
עובד בחברת תאורה, לומד לפסיכומטרי ומבסוט מהחיים	אייל ירושלמי
עובדת ב"עדן"	שני קובלסקי
מלצרית בקייטרינג "בראף"	עינב זנגי
מטיילת בשביל ישראל עם עמיחי	איה כרמיה
כדורגלן ב"הפועל תל אביב"	אדם כרמיה

דן קובלסקי, 19
שגב ליונסון, 19
עידן בורץ, 17
שירי לכיא, 12
תכל קציר, 12
עמר פלג, 10
לי שלמון, 9
ליהן שר, 4
עופרי ביוקאורל, 2
אלה כחסירה, 2
אלעד רז, 1



ילידי החודש אוגוסט ספטמבר

גניה כנור, 83
הניה שורץ, 77
מיקי שורץ, 77
לייקה מזרחי, 76
רמי צדפי, 74
הדסה ראובני, 74
קלמן גביש, 74
ירם ברלס, 74
לולה רגב, 74
בסיק ניר, 74
מזל אהרון, 70
איזי רזובלום, 61

דור הורביץ, 29
אכיש רזובלום, 29
עידו שקד, 24
נופר וינטר, 23
אמיתי הורביץ, 23
דדור ירושלמי, 20

אלי ביוקאורל, 39
ליאון דולב, 31
נסלי ביוקאורל, 31
רותם אברהמי נחום, 31
אביב קולקובסקי, 30
קרן ויין, 30
דוהן אביגד, 30

הוארד הורביץ, 59
איציק בורנשטיין, 56
מרים שקד, 55
ואלרי שיקלי, 55
תרצה זנוג, 54
דינה פיינבלט, 53
אריק רוסן, 51
אהר קציר, 46
יהודית מדר, 44
ליזה כחסירה, 40

המטמון ניר אליהו 2009



מי ימצא את המטמון?

פרטים באתר הקיבוץ

www.nirel.org.il

סוף זה תמיד התחלה

מילים : לאה נאור

סוף זה תמיד התחלה של משהו אחר.

- טוב יותר?

- רע יותר?

- לא יודעת מה יותר.

משהו אחר.

כשהדרך נגמרת מתחיל איזה שביל,

כשהלילה נגמר אז הבוקר מתחיל,

כשנגמרת שעה, עוד שעה מגיעה,

רק בסוף הידיעה מתחילה השגיאה.

סוף זה תמיד התחלה של משהו אחר.

יש תמיד יום מחר לכל יום שעובר,

כל חלום משומש מחליפים באחר.

כשנגמרת שנה, עוד שנה מתחילה,

כל תשובה מתחילה רק בסוף שאלה.

כי סוף זה תמיד התחלה של משהו אחר.

כשהסרט נגמר החיים מתחילים,

הצלילים מתחילים כשאין כבר מלים.

כשנגמור את הצלילי אז נתחיל צליל אחר.

כשנגמור את השיר אז נתחיל לדבר.

סוף זה תמיד התחלה של משהו אחר.

- טוב יותר? רע יותר?

- לא יודעת מה יותר.

משהו אחר.

